

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

Pwooemium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12945

M. FAB. QUINTILIANI
DE
INSTITUTIONE ORATORIA
LIBER QUARTUS.

PRO O E M I U M.

PEFFECTO, Marcelle Victori, operis tibi dedicati tertio libro, & jam quarta fere laboris parte transacta, novæ insuper mihi diligentia cauſſa, & altior ſollicitudo, quale judicium hominum emererer, acceſſit. Adhuc enim velut ſtudia inter nos conferebamus: & ſi parum noſtra institutio probaretur à cæteris, contenti fore domēſtico uſu videbamur, ut tui meique filii formare disciplinam ſatis putaremus. Cum vero mihi Domitianus Augustus ¹ ſororis ſuæ nepotum delegaverit curam, non ſatis honorem ² judiciorum cœleſtium intelligam, niſi ex hoc quoque oneris magnitudinem metiar. Quis enim mihi aut mores excolendi ſit modus, ut eos non immerito probaverit sanctissimus censor? aut ſtudia, ne feſelliſſe in hiſ videar principem ut in omnibus, ³ ita in eloquentia quoque eminentiſſimum? Quod ſi nemo miratur poëtas maximos ſæpe feciſſe, ut non ſolum initiis ope- rum ſuorum ⁴ muſas invocarent, ſed proiecti quoque longius, cum ad aliquem graviorem veniſſent locum, repe- rent

Hac præfatione magnitudinem & difficultatem operis ſequentis testatur: addit etiam adulatoria ad Domitianum. Turneb.

¹ *Sororis ſuæ nepotum.*] Nove dixit, pro nepotes ex ſorore: nam ſoror Domitianus liberos genuit, deinde brevi mortua eſt: quo circa tutor & curator filiorum ejus fuit Domitianus. *Idem.*

² *Judiciorum cœleſtium.*] Quia Domitianus cum in epiftola quadam di-

taſſet, hoc jubet fieri dominus & deus noſter Domitianus, hinc institutum eſt ut deus appellaretur. *Idem.*

³ *Ita in eloquentia quoque.*] Sribit enim Tranquillus, Domitianum res geftas patris & fratri carmine conſcripſiſſe, & commentaria historiarum relliuiſſe. *Idem.*

⁴ *Muſas invoc.*] Pandite nunc Helicona Dea.

¹ *Quod*

rent vota, & velut nova precatio uterentur: mihi quoque profecto poterit ignosci, si quod initio, quum primum hanc materiam inchoavi, non fecerim, nunc omnes in auxilium deos, ipsumque in primis, quo neque praesentius aliud, neque studiis magis propitium numen est, invocem: ut quantum nobis expectationis adjecit, tantum ingenii adspiret, dexterque ac volens adsit, & me qualem esse credit, faciat. Cujus mihi religionis non haec sola ratio, quæ maxima est, sed alia, qua sic procedit ipsum opus, ut majora præteritis, ac magis ardua sint quæ ingredior. Sequitur enim *ut judicialium caussarum*, quæ sunt maxime variae ac multiplices, ordo explicetur, quod proœmii sit officium: quæ ratio narrandi: quæ probationum sit fides, seu proposita confirmamus, seu contradicta dissolvimus: quanta vis in perorando, seu reficienda brevi repetitione rerum memoria est judicis, sive affectus (quod est longe potentissimum) commovendi. De quibus partibus singulis quidam separatim scribere maluerunt, velut onus totius corporis veriti, & sic quoque complureis de unaquaque earum libros ediderunt: quas ego omnes ausus contexere, prope infinitum mihi laborem prospicio, & ipsa cogitatione suscepti munieris fatigor. Sed durandum est, quia coepimus: & si viribus deficiemur, animo tamen perseverandum.

I Quod proœmii sit officium.] Breviter | quinti & sexti, quos instituit ex partium complectitur argumenta libri quarti, | ipsarum ordine. Turneb.

C A P. I.

D E E X O R D I O.

Quod *principium* Latine vel *exordium* dicitur, majore quadam ratione Græci videntur *περιορθων* nominasse: quia à nostris initium modo significatur, illi satis clare par-

IN tribus deinceps libris *methodum* | dio incipit, primumque ab ejus etymo-
compositivam sequitur, quæ eadem ar- | logia. Idem.
tis institutione constat: itaque ab exor-

II Nam